(55)

கருப்பட்டி

முத்து, உப்பளம் திடலுக்கு வந்து சேர்ந்த போது, கூட்டம் தொடங்கி நடந்து கொண்டிருந்தது. திடலின் வாசலிலேயே நின்றான் அவன். உள்ளே நுழைய முடியவில்லை. கூட்டத்தைப் பிளந்து கொண்டு செல்வது சாத்தியமில்லை. உட்கார்ந்திருந்தவர்களே லட்சக் கணக்கானவர்கள். நின்றவர்கள் தொகை அதற்கு நிகராய் இருந்தது. வெகு தூரத்தில் இருந்தது மேடை. அதில் அமர்ந்திருந்தவர்கள் வெறும் நிழல் உருவம் போல் தெரிந்தார்கள். பத்தடிக்கு ஒரு டியூப் லைட் போட்டு வெளிச்சத்தை வாரி இறைத்திருந்தார்கள். மனிதத் தலைகள் தொடக்கமும் முடிவுமின்றி வியாபித்திருந்தன. முண்டி முண்டிக் கொஞ்சம் கொஞ்சமாகக் கடந்து, நிற்பவர்களின் முதல் வரிசைக்கு வந்து நின்றான்.

மேடையில், கலை உலகின் இரண்டு துருவங்கள் என்று கருதப் பட்ட ராமநாதனும், விநாயகனும் இணைந்து பக்கம் பக்கமாக உட்கார்ந்திருந்தார்கள். வரலாற்றுச் சிறப்பு மிக்க நிகழ்ச்சி என்று இதைப் போஸ்டர்களில் சொல்லி இருந்தார்கள். பேசிக் கொண்டி ருந்தவர் உட்கார்ந்ததும், கூட்டத்தில் சலசலப்பு எழுந்தது.

ராமநாதன் பேச எழுந்தார். மாலை, மற்றும் பொன்னாடை, அல்லது கதராடை போர்த்தவும் பலர் மேடையை நோக்கி விரைந்தனர். மாலை போட்டு முடிய மணிக்கணக்கில் ஆகும் போல் இருந்தது. ஒரு பெரும் பகுதி ரசிகர்களைப் பேசி முடித்த பிறகுப் போட்டுக் கொள்ளலாம் என்று தடுத்து நிறுத்தினார்கள். அப்புறம் ராமநாதன் மைக்குக்கு முன்னால் வந்து நின்று, ‘என் உயிரினும் மேலான உத்தம உடன்பிறந்தோர்களே...’ என்று ஆரம்பித்தார், அதற்குக் கூட்டம் கைதட்டி ஆரவாரித்தது. அப்புறம் ‘கலைத்தாயின் மூத்த புதல்வனும் என் அம்புத் தம்பியும், நடிப்பில் ஈடு இணையற்ற இமயமும் ஆன ஆருயிர் விநாயகமே’ என்று விநாயகத்தை

விளித்ததும், கூட்டம் எல்லை இல்லாத உணர்ச்சிப் பெருக்கை எய்தி, மெய் சிலிர்த்து கோஷமிடலாயிற்று. தொடர்ந்து ராமநாதன் பேச முடியாத அளவுக்குப் பெரும் சப்தம் ஏற்பட்டது. கூட்டத்துக்குத் தலைமை வகித்த முதுபெரும் சுதந்திரப் போராட்டத் தியாகியும், பல வருஷங்களைச் சிறையில் கழித்தவரும், அதன் காரணமாகக் குடும்பத்தையும் உறவையும் இழந்தவரும், தியாகிப் பென்ஷன் நூற்று ஐம்பது ரூபாய்க்குக் கடந்த ஆறு ஆண்டுகளாக முயற்சி செய்து வருபவருமான தியாகராஜன் மைக்குக்கு முன்னால் வந்து நின்று 'அமைதி அமைதி' என்று தொண்டை வரளக் கத்திய பிறகே, கூட்டம் அமைதியடைய, தொடர்ந்தார் ராமநாதன்.

'இன்று முதல் நாங்கள் இரட்டைக் குழல் துப்பாக்கியாகச் செயல்பட இருக்கிறோம். எங்களைப் பிரிக்க நினைத்துச் செயல் பட்ட சதிகாரக் கூட்டத்தின் சூழ்ச்சி இன்றோடு தவிடு பொடியா யிற்று... ஒரு தாய் வயிற்றுப் பிள்ளைகளைப் பிரிக்க நினைத்த சதிகாரர்களே! சூழ்ச்சிக்காரர்களே! உங்கள் முகத்திரை இதோ இப்போது கிழிகிறது...' என்று அந்தச் சதிகாரர்கள் முன்னால் நிற்பதாகப் பாவித்துக் கொண்டு கடுங்கோபத்தோடு அவர்களைச் சாடத் தொடங்கினார். அவரினும் கடுங்கோபம் கொண்ட அவரது ரசிகர்களும், உடன் விநாயகத்தின் ரசிகர்களும் சேர்ந்து உச்சமான ஆரவாரத்தோடு, கை தட்டி முழக்கினார்கள்.

முத்து கூட்டத்தை விட்டு விலகி வெளியே வந்தான். திடலின் ஓரத்தில் சோடாக் கடையில் ரங்கனும், சீனிவாசனும் சர்பத் குடித்த படி சிரித்துப் பேசிக்கொண்டிருந்ததைப் பார்த்தான். தன்னை அவர்கள் பார்த்துவிடக் கூடாது என்று நினைத்து எதிர்த்திசையில் நடந்தான். ரங்கனும், சீனிவாசனும் போனவாரம் வரை வெட்டுப்பழி குத்துப்பழி என்று ஒருவரையொருவர் பகைத்துச் சுற்றி வந்தார்கள். ரங்கன் ராமநாதனின் ரசிகன். சீனிவாசனோ விநாயகத்தின் ரசிகன். சினிமாக் கொட்டகைகளிலும், அரசியல் கூட்டங்களிலும், பொது இடங்களிலும் பலமுறை ஒருவரையொருவர் அடித்துக் கொண்டி ருக்கிறார்கள். கடுமையாகத் திட்டிக்கொண்டும் இருந்திருக்கிறார்கள். ரங்கன், 'தொப்பை நடிகனின் ரசிகப் பெருமக்களே— உங்களுக்கு வேட்டி ஒரு கேடா—' என்று போஸ்டர் ஒட்டும் போது, சீனிவாச னும் இந்த முத்துவும் இன்னும் சில சகாக்களோடு போய் அவனை இழுத்துப் போட்டு உதைத்து, போஸ்டரைக் கிழித்துப் போட்டி ருந்தார்கள். அந்த ரங்கனோடு இந்த சீனிவாசன் வெட்கமில்லாமல் எப்படி இணைய முடிந்தது?

முத்துவுக்குத் தாங்க முடியாத மனச் சஞ்சலம் ஏற்பட்டது. செத்துப்போன கருப்பட்டி நினைவுக்கு வந்தான்... விநாயகம் நடித்த படம் ராஜா தியேட்டரில் நேற்று வெளியாகி இருந்தது. தியேட்ட ருக்கு எதிரே பிளாட்பாரத்தில் நின்று கொண்டிருந்தார்கள். முத்து வும் கருப்பட்டியும். கணக்குப்படி இது ஐந்தாவது ஷோ. நேற்று மூன்று ஷோக்கள் நடந்து இன்று மூன்று மணி ஆட்டமும் முடிந்து, ஆறுமணி ஆட்டத்துக்கு டிக்கெட் கொடுத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். ஆண்களும் பெண்களும் கியூவில் நின்று டிக்கெட் எடுத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். ரிலீஸ் ஆகி இரண்டாம் நாள். இருந்தும் பரபரப்பே இல்லை. படத்தைப் பற்றி வெளியேயும் நல்ல பேச்சு இல்லை.

கருப்பட்டி அடிக்கடி மேனேஜர் ரூமுக்குச் சென்று நிலவரத் தைக் கவனித்துக்கொண்டு வந்தான். மூன்று மணி ஆட்டத்துக்குப் பதினைந்து உயர்வகுப்பு டிக்கெட்டுகள் மீந்துபோய், ஹவுஸ் புல் போர்டுபோட மூன்றே கால் மணிவரை மேனேஜர் சம்மதிக்க வில்லை. படம் ரீலீசான இரண்டாம் நாளே ஹவுஸ்புல் போர்டு போடவில்லையானால், அது அண்ணன் விநாயகத்துக்குத் தான் எவ்வளவு பெரிய அவமானம். அவர் பெயரால் இயங்குகிற 'வீரத் திருமகன்' விநாயகம் ரசிகர் மன்றத்துக்கும் அவமானம். அதோடு முத்து, கருப்பட்டி போன்ற எண்ணற்ற ரசிகப் பெருமக்களுக்கும் அவமானம். எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக, கொஞ்ச தூரத்தில், ராமநாதன் ரசிகர் மன்றத்து ஆட்கள், தங்களை ஓரக்கண்ணால் கவனித்துக் கொண்டு தங்களுக்குள் கேலி பேசிக் கொண்டிருப்பதை யும், முத்துவும் கருப்பட்டியும் கவனிக்கத்தான் செய்தார்கள். உடனே கருப்பட்டி முத்துவிடமிருந்து சைக்கிளை வாங்கிக்கொண்டு 'தோ வர்றேன்' என்று கூறிவிட்டு ஓடினான். அடுத்த பத்து நிமிஷங் களுக்குள் வேர்த்து வடிய திரும்பி வந்தான். அவனிடம் பணம் இருந்தது.

'ஏதுடா பணம்—'

'அம்மா வாடகைக் கொடுக்க வச்சிருந்த பணம். அவசரத்துக் குப் புரட்டிக்கலாம்னு வந்தேன். அண்ணனுக்கு உதவாத பணம் வேற எதுக்கு?' என்றான் கருப்பட்டி.

கொண்டு வந்த பணத்தைக் கொண்டு மீந்திருந்த பதினைந்து டிக்கட்டுகளையும் வாங்கி ஹவுஸ்புல் போர்டை போடச் செய்தான் கருப்பட்டி. அப்புறம்தான் ராமநாதன் ஆட்கள் கரியைப் பூசிக் கொண்டு நகர்ந்தார்கள்.

கருப்பட்டிக்கு மகா எரிச்சல். அண்ணன் படம் ஓடாததற்கு மட்டும் இல்லை. இதற்கு முன் வந்த 'அம்மாவா அண்ணியா' படம்கூட ஓடவில்லைதான். ராமநாதன் நடித்து வெளிவந்த 'தாயே தெய்வம்' பிரமாதமாக ஓடிக் கொண்டிருந்ததே அவனது எரிச்சலுக்குக் காரணம். வெற்றி வெற்றி என்று 50ஆவது நாள் போஸ்டர் வேறு ராமநாதன் படம் போட்டு ஊர் முழுக்க ஒட்டியிருந்தார்கள்.

ராமநாதன் ரசிகர்கள் அண்ணன் படம் ஓடும் தியேட்டருக்குள் வந்து செய்கிற அட்டகாசம் வேறு கருப்பட்டிக்கு வருத்தத்தைத் தந்தது. படம் ஆரம்பித்துப் பத்து நிமிஷத்துக்கெல்லாம், ஒருவன் 'ஐஸ் மோர்' என்று கத்தினான். ஜனங்கள் சிரித்தார்கள். அப்புறம் இன்டர்வெல்லுக்குப் பிறகு, கலாட்டா உச்சக் கட்டத்தை அடைந்தது. படம் ஓடிக் கொண்டிருக்கும் போதே, 'மகாத்மா காந்திக்கு ஜே' என்ற கோஷம் போட்டார்கள். போதாதென்று, சோடாக்கடையில் சீனிவாசனுடன் சிரித்துப் பேசிக் கொண்டிருக்கிற இதே ரங்கன்தான், 'ஈயம் பித்தளைக்குப் பேரிச்சம் பழம்' என்று குரல் கொடுத்தான். கொட்டகையே சிரித்தது.

இதையாவது பொறுத்துக் கொள்ளலாம். இந்த ரங்கன் அண்ணன் படம் 'அம்பேல்' என்றும் 'ஊத்திக் கொண்டது' என்று பிளாட்பாரத்தில் சக நண்பர்களிடம், போகிறவர்கள் வருகிறவர்களிடம் கூறியதோடல்லாமல், உற்சாகம் தலைக்கேறி, பேண்ட்டை அவிழ்த்துக் கொண்டு அத்தனை ஆண்களும் பெண்களுமான பாதசாரிகளுக்கு முன்னால் நாட்டியம் ஆடினான்.

கருப்பட்டி என்பது அழகர்சாமிக்கு வந்த காரணப் பெயர். கன்னங்கரேல் என்று இருந்தமையால் இந்தப் பெயரை அவன் பெற்றான். பிள்ளைப் பருவத்தில் வந்த வாதம் காரணமாக, கால் சூம்பியும், அகன்றும் இருக்கும். விந்தி விந்தித்தான் நடப்பான். தவிரவும், முதுகில் வேறு மூட்டை வைத்தாற்போல நிரந்தரமாகி விட்ட ஒரு கூனல், எதையோ கீழே போட்டுக் குனிந்து தேடிக் கொண்டிருப்பவன் நிமிர்ந்து பார்ப்பது போல் காட்சி அளிப்பான். நினைவு தெரிந்த நாள் முதல் அண்ணன் விநாயகத்தின் ரசிகனான கருப்பட்டியின் சேவையைக் கருத்தில் கொண்டு பேட்டைக் கிளைச் செயலாளனாகவும் அவன் பதவி அளிக்கப்பட்டுக் கௌரவிக்கப் பட்டான். ஆண்டு தோறும் அண்ணன் பிறந்த நாளின் போது மன்ற ரசிகர்களைப் பஸ் வைத்து அழைத்துப்போய், அண்ணனுக்குத் தரிசனம் பண்ணி வைப்பவனாகவும் இருந்தான். அதோடு, அண்ணன் படம் ரிலீசாகிறபோது, கொடி கட்டுதல், பேனர்

வைத்தல் போன்ற நற்பணிகளிலும் அயராது ஈடுபட்டிருந்தான். இது போன்ற காரியங்களுக்கே நேரம் போதாமல் இருந்த அவன், இந்த ('இன்னும் செத்துத் தொலைக்காத') அம்மாவின் தொந்தரவு தாங்க முடியாமல், ஒரு சோடாக் கம்பெனியில் வேலை பார்த்தான். முதலாளிக்கு டீ, சிகரெட் வாங்கி வந்த கணக்கில் ஏதோ 'கோல்மால்' பண்ணிச் சில்லறை ஒதுக்கிப் பீடி வாங்கிக்கொண்டான் என்று முதலாளி கன்னத்தில் அறையவே, அதையே சாக்காகக் கொண்டு வேலையைவிட்டு விட்டான். கொஞ்சம் நாள் சில்லறைக் குக் கஷ்டப்பட்டுத் திண்டாடிக் கொண்டிருந்ததால், மீண்டும் தன் பழைய தொழிலுக்கே திரும்பினான்.

ஒதியஞ்சாலை முக்கில், கிளி ஜோஸ்யம் பார்த்தான். இந்தத் தொழிலில் அவன் குருநாதர் எல்லப்பன். அவனிடம் தொழிலுக்குத் தயார் படுத்தின மூன்று பச்சைக் கிளிகள் இருந்தன. ஒன்றை விலை பேசி, ஒரு வாரத்துக்குள் பணம் கொடுத்து விடுவதாகச் சொல்லி எடுத்து வந்தான். அங்கே இங்கே மரச் சட்டங்கள் தயார் பண்ணி கூண்டு செய்தான். ஓரம் நெல் போட்டு வைக்க இடம். அஞ்சு பைசாவில் ஓர் அழுகின கொய்யாப்பழமும் நெல்மிஷின் உடையாரி டம் தலையைச் சொறிந்து குத்து நெல்லும் தயார் பண்ணிக் கொண்டான். தொழிலுக்கு எல்லாம் ரெடி. ஒதியஞ்சாலை முக்குக்கு வந்து விட்டான்.

எல்லப்பன் பெரிய மனது பண்ணி கொடுத்த, ராமர் சீதை, அநுமார், முருகன், மகாவிஷ்ணு படங்களுடன் அச்சிட்ட ஜோஸ்யச் செய்யுள்கள் அடங்கின சீட்டை அடுக்கி 'வா ராஜா வா' என்றான். இறந்த, நிகழ், எதிர் காலங்களாகிய மூன்று காலங்களையும் சொல்லும் கருப்பட்டிக்கும் ஆள்கள் கிடைக்கத்தான் செய்தார்கள். நாளுக்கு ஆறு முதல் பத்து வரை கூடக் கிடைக்கத்தான் செய்தது. அதிலும் மண் போட்டான் ரங்கன்.

ஒரு வெள்ளிக்கிழமை காலை. பிள்ளையாரைக் கும்பிட்டு விட்டுக் கடையை விரித்தான் கருப்பட்டி. பூவரச மரநிழல் குளுமை யில், சின்னப் பாயை விரித்து, அட்டைகளை அடுக்கி வைத்தான். கீகீ என்ற கிளிக்கு நெல் கொடுத்தான். ஒரு நடு வயது அசலூர்க் காரர் வந்து முழங்காலில் குந்தினார். கூட்டைத் திறந்து கிளியை வெளியே விட்டான். அது இங்கும் அங்கும் பராக்குப் பார்த்துவிட்டு, சோம்பேறித்தனமாக மூன்று சீட்டுகளை எடுத்துக் கீழே போட்டு விட்டு, நாலாவது சீட்டை எடுத்து கருப்பட்டியின் பக்கம் போட்டது.

உறையில் இருந்து வெளியே வந்தவர் அனுமார்.

'கேளப்பா மானிடனே கேளு கேளு
கெடுமதியார் சூழ்ச்சியெலாம் போகும் பாரு
வேளைப்பா வந்ததுப்பா கொஞ்சம் நாளில்
வீட்டுக்கு வருகுதுப்பா நல்ல சேதி...'

என்று படித்துக் கொண்டிருந்தவனை, 'தலைவரே' என்ற குரல் வெட்டியது. நிமிர்ந்து பார்த்தான் கருப்பட்டி. கட்டையன் நின்றிருந்தான்.

கருப்பட்டிக்குப் 'பக்'கென்றது. கட்டையன் பேட்டையில் பெரிய 'பிஸ்தா' என்று பெயர் பெற்றவன். கட்சியிலும், ராமநாதன் ரசிகர் மன்றத்திலும் செல்வாக்குப் பெற்றவன். எடுத்த எடுப்பில் எதிராளியின் மூக்கின் மேல் குத்துவதில் பெயர் பெற்றவன்.

'என்ன...' என்றான் கருப்பட்டி.

'ஜோஸ்யம் பார்க்கணுமே...' என்றவாறு நாலணாவைத் தூக்கி அவன் மேல் போட்டான் கட்டையன்.

காசை எடுக்காமல், 'யார் பேருக்கு...' என்றான், கருப்பட்டி.

'விநாயகம் பேருக்கு...'

'ஊம்...'

'அதாம்பா உங்க அண்ணன் விநாயகம் பேருக்கு... ஏன் அவரு படம் ஒவ்வொன்னும் ஊத்திக்கிட்டு போவுது... அண்ணன் எப்போ எழுந்திருச்சி நிக்கப் போறாரு... இப்போ வந்திருக்கிற படம் ஒரு வாரம் ஓடுமா, இல்லே ரெண்டு வாரம் ஓடுமா... இல்லே கொட்டாயைவிட்டே ஓடுமான்னு பார்க்கணும்... உன் கிளியைக் கேளேன்...'

கட்டையனின் வாயிலிருந்து குப்பென்று கஷாய வாசனை வந்தது. அவன் கண்கள் வேறு சிவந்து போயிருந்தன.

'தோ பாரு... கட்டையா... வெள்ளிக்கிழமை காலையில் முதல் கிராக்கி... இப்போத்தான் கடையை தொறந்திருக்கேன்... கலாட்டா பண்ணாதே...'

'கலாட்டா இன்னாபா கலாட்டா... நீ சோசியம் பாக்கிறேன்னு கடை வச்சிருக்கே... உங்க வாத்தியார் படம் ஓடுமா ஓடாதான்னு சோசியம் கேக்கிறேன்... இதுக்குப் பேரு கலாட்டாவா?' என்றான் கட்டையன்.

'நீ இன்னாபா நினைச்சுக்கினு இருக்க. நீ ஒரு கட்சி. நான் ஒரு கட்சி. நீ ராமநாதன் ரசிகன். நான் விநாயகம் ரசிகன்... நமக்குள்ள கொள்கை வித்தியாசம் இருக்குன்னா அதை கொட்டாய்ல வந்து காமி... தொழில் பண்ற இடத்துல வந்து காமிக்காதே.'

'நான் இன்னாவந்து உங்கிட்டே வந்து காமிக்கிறது—' என்று சொன்ன கட்டையன், ஆபாசமான கெட்ட வார்த்தைகளோடு பேசத் தொடங்கினான்.

'என்னடா சொன்னே—' என்றவாறு கருப்பட்டி எழுந்தான். அதற்குள் கட்டையன் எட்டி கிளிக் கூண்டை உதைத்தான். நெல் மணிகள் சிதறின. சீட்டுகள் கலைந்து தூரப்போய் விழுந்தன. கூண்டிலிருந்து வெளிவந்த பச்சைக்கிளி, பறக்கவும் இயலாது, திகைத்துப் போய் கீச் கீச் என்றது...

முத்து வீட்டுக்கு அன்றைய ராத்திரி ஒன்பது மணி அளவில் வந்து சேர்ந்தான் கருப்பட்டி. கையில் ஒரு பிளாஸ்டிக் பக்கெட் கொண்டு வந்திருந்தான். இருவரும் கிளம்பினார்கள். கோவிந்த சாலைத் தோப்பு வழியாகப் புகுந்து ஓணான் குளம் வந்து சேர்ந்தார்கள்.

'மணியாகல்லே... கொஞ்ச நேரம் இப்படிக் குந்துவோம்' என்றான் கருப்பட்டி. ஒரு தென்னை மரத்தின் மறைவில் பக்கெட்டை வைத்தான். இருவரும் குளக்கரையில் உட்கார்ந்து கொண்டார்கள்.

கருப்பட்டி பீடியை எடுத்துப் பற்றவைத்துக் கொண்டான். அந்த நேரத்திலும் குளத்தில் இருவர் குளித்துக் கொண்டிருந்தார்கள்... குளித்துவிட்டுப் படியேறி வந்தவர்கள், கரையில் இருவர் உட்கார்ந்தி ருக்கிற உணர்வேயின்றி சாவதானமாக உடம்பைத் துவட்டிக் கொண்டு, அப்புறம் துண்டை இடுப்பில் கட்டிக் கொண்டு கிளம்பினார்கள்.

கருப்பட்டி குளத்தில் இறங்கி முகம் கை கால் கழுவிக் கொண்டு வந்தான். மீண்டும் ஒரு பீடியை எடுத்துப் பற்ற வைத்துக் கொண்டான். பிறகு இருவரும் கிளம்பினார்கள். கல்வே பங்களா வுக்கு அந்தப் புறம் தரிசாகக் கிடந்த நிலங்களிலும், அதை ஒட்டிய புல் முளைத்த கட்டாந்தரையிலும், பகலில் மாடு மேய்வது வழக்கம்.

கருப்பட்டியும் முத்துவும் சாணி பொறுக்கி, பக்கெட்டில் போடத் தொடங்கினர், அரை நிலா வானத்தில் உடைத்துப் போட்டது மாதிரி கிடந்தது. ஆகவே வெளிச்சம் இருந்தது. அந்த

வெளிச்சத்திலேயே, பகலில் போடப்பட்டு வெயிலில் காய்ந்து தட்டையாய், சருகாய் ஆன சாணியை எடுத்து பக்கெட்டில் நிரப்பிக் கொண்டார்கள். மாடுகள் மேய்வதே அன்றி மனிதர்களும் உபாதை களுக்கு அங்கே உட்கார்வது வழக்கம்தான்.

'ஐயையோ...' என்று கூவினான் கருப்பட்டி.

'என்னடா...'

'நரகலை கையால எடுத்துட்டேன்...'

'கழுவிட்டாப் போச்சு... உடு...'

பக்கெட்டை எடுத்துக் கொண்டு மெயின் ரோடுக்கு வந்தார்கள். ஆயில் மில்லை ஒட்டியிருந்த தண்ணீர்க் குழாயில் பக்கெட்டை வைத்து அது நிறையத் தண்ணீர் அடித்தான் கருப்பட்டி. பிறகு கையைவிட்டு நன்றாகக் கலக்கிவிட்டான். பக்கெட்டை, குழாய் மதிலுக்குப் பின்னால் யாரும் பார்த்தால் சட்டென்று தெரியாதவாறு பதுக்கி வைத்தான். அங்கிருந்து நடந்து பப்பு நாயர் டீக் கடைக்கு வந்தார்கள். உச்சஸ்தாயியில் சிலோனைக் கத்த விட்டிருந்தான் நாயர். பெஞ்சில் உட்கார்ந்து கொண்டார்கள்.

'ஸ்டிராங்கா, தண்ணி கம்மியா, மலாய் தூக்கலா ரெண்டு டீ போடுய்யா நாயரே' என்றான் கருப்பட்டி.

நாயர் டீ போட்டுக் கொண்டே பேசினான்.

'என்னப்பா கருப்பட்டி உங்க வாத்தியார் படம் ஊத்திக் கிச்சாமே.'

'எந்த பேமானி சொன்னான்? படம் வந்தே ரெண்டு நாள்கூட ஆவல்லே...'

'ரெண்டாவது ஷோவிலயே தெரிஞ்சுக்கலாமே... ஜனங்க நல்லா பேசிக்கலையேப்பா.'

நாயர் உண்மையைத்தான் சொன்னான். அதனாலேயே கருப்பட்டிக்கும் எரிச்சலாய் இருந்தது.

முத்து சொன்னான்.

'சில படம்லாம் ரெண்டாவது மூனாவது வாரம் கூட பிக்கப் ஆவும்பா.'

'ஆனா சரி...' என்றான் நாயர், குறுஞ்சிரிப்புடன். டீயைக் கொண்டு வந்து இருவரிடமும் தந்தான்.

கருப்பட்டிக்கு டீ கசந்தது. அது ஸ்டிராங் அதிகமானதாலோ. சர்க்கரை கூடுதல் ஆனதாலோ இல்லை.

முத்து தொடங்கினான்.

'ராமநாதன் படம் பாத்தியா நாயர்'

'பார்த்தாச்சு.'

'படம் எப்படி?'

'டாப், நூறு தினம் ஓடும்'

கருப்பட்டி சொன்னான்.

'நீ மலையாளி, உனக்கு ராமநாதன் படம் தாம்பா பிடிக்கும். தமிழன் படம் பிடிக்காதே...' என்றான்.

'கருப்பட்டி, இதானே வேணாங்கறது. கட்ட பொம்மனை நான் பத்துவாட்டி பார்த்திருக்கேம்பா. பாசமலரை இருபது வாட்டி பார்த்திருக்கேன். நம்மகிட்ட சொல்லாதே. அது மாதிரி ஆளு நான் இல்லே.'

நாயர் சீண்டப்பட்டு விட்டது குறித்துக் கருப்பட்டிக்குத் திருப்தியாக இருந்தது. தொடர்ந்தான்.

'நாயர்... நான் ஒண்ணும் தப்பா சொல்லலே— உங்களுக்கு இருக்கிற இன உணர்வு தமிழனுக்கு இல்லேங்கறதை நினைச்சா வருத்தமா இருக்கு—'

இரண்டு ஆட்கள் சைக்கிளிலிருந்து வந்து இறங்கி டீ சாப்பிட வந்தார்கள். போச்சு அத்தோடு அறுந்தது. கருப்பட்டி பீடியைப் பற்ற வைத்துக் கொண்டான்.

துப்பப்பட்ட தாம்பூலம் போல, இரண்டாம் ஆட்டம்விட்டு ஜனங்கள் வீதியில் வழிந்தார்கள். செக்கு மேட்டுக் கொட்டகை கூட விடப்பட்டது. ஜனங்கள் டீக்கடையை மொய்த்தார்கள். பிறகு வீட்டை நினைத்துக் கொண்டு ஓடினார்கள்.

தெருவில் ஜனப் போக்குவரவு முற்றிலும் நின்றுவிட்டது போல இருந்த சமயத்தில் முத்துவும் கருப்பட்டியும் கிளம்பினார்கள். குழாயடிக்குப் போய் பக்கெட்டை எடுத்துக் கொண்டு நடந்தார்கள்.

நிலா இவ்வளவு பிரகாசமாக இருப்பது சங்கடமான விஷயம் தான். ஆனால் சாகஸம் செய்வது என்று இறங்கிவிட்டால் இதெல் லாம் எதிர்கொள்ளப்பட வேண்டிய விஷயம்தான். கூடுமான வரை தெருவைவிட்டு ஒதுங்கியவாறு வீட்டு நடைபாதைகளின் இருட்டை ஒட்டி நடந்து போனார்கள். முருகன் தியேட்டருக்குப் பக்கத்துச் சுவரை அடைத்துக் கொண்டு போஸ்டர்கள் ஒட்டப்

பட்டிருந்தன. ஒவ்வொன்றிலும் ராமநாதன் கத்தியை உயரத் தூக்கிப் பிடித்துக் கொண்டு, மரத்தின் மேல் ஏறி நின்று கொண்டு, இடுப்பில் கையை வைத்துக்கொண்டு வெற்றி வீரனாக நின்றான். தவிரவும், தனியாக ராமநாதன் ரசிகர் மன்றத்துப் போஸ்ட்டர் வேறு, 'தொப்பை ரசிகர்களே! எங்கள் அண்ணனின் வெற்றியைக் கண்டு வேதனைப் படாதீர்கள். இனியாகிலும் மனம் திருந்தி, மன்னிப்பு கேட்டு, எங்கள் அண்ணனின் காலைக் கண்ணீரால் கழுவுங்கள்' என்று கருப்பட்டிக்கு அறைகூவல் விட்டது. பக்கெட்டில் கைகளை விட்டு, இரண்டு கைகளால் அள்ளியெடுத்து ராமநாதன் முகம், மார்பு மற்றும் போஸ்டர் முழுதும் சாணியைத் தடவிப் பூசினான். நாற்றம் கருப்பட்டியாலும் சகிக்க முடியவில்லை. முத்து காவல் பார்த்தான். யாராவது வருவது தெரிந்தால் கனைத்துக் குறிப்புச் சொல்ல வேண்டியது அவன் பொறுப்பு.

அடுத்தது செட்டித் தெரு முக்கில், ஆளுயர கட்அவுட் இருந்தது. ராமநாதன் மாலை அணிந்து நிற்கிற கட்அவுட். அதை நெருங்கியதும் கொஞ்சம் நிதானிக்க வேண்டி இருந்தது. வண்டிக்காரர்கள் இருக்கிற இடம். பெரும்பாலான வண்டிக்காரர்கள் ராமநாதன் ரசிகர்களாக இருந்தார்கள். கட்அவுட்டுக்குப் பின் ஒதுங்கி, பக்கெட்டை மறைவாக வைத்துக் கொண்டு கருப்பட்டி நின்றான். முத்து சூழ்நிலையை அவதானிக்க ஒரு நடைபோய் வந்தான். வண்டிக்காரர்கள் தூங்கிக் கொண்டிருந்தார்கள். நடமாட்டமும் இல்லை. கருப்பட்டி சாணியை வாரிச் சலசல என்று பூசினான். தலை எட்டவில்லை. கீழிருந்தவாறே அள்ளித் தெளித்தான். சில நிமிஷங்களில் வேலை நடந்து முடிந்து விட்டது. பக்கெட்டைத் தூக்கிக் கொண்டு வேகமாக நடந்து விட்டார்கள்.

அண்ணா வீதியில் ராமநாதன் ரசிகர் மன்றங்களின் தலைமை மன்றம் இருந்தது. எதிரியின் கோட்டைக்குள்ளேயே புகுந்து சாணி பூசுவது அவர்களின் அடுத்தத் திட்டம்.

ஒரு கையில் பீடியும், மற்றொரு கையில் பக்கெட்டுமாகக் கருப்பட்டி விந்தி விந்தி நடந்தான். முத்து தெருவையும் ஆட்களையும் நிதானித்துக் கொண்டு நடந்தான். தலைமை மன்றத்துக்கு அரை பர்லாங் தூரத்திலேயே, நின்று கவனித்தார்கள். மன்றம் சாத்தியிருந்தது. ஒரு காலத்தில் கொடௌனாக இருந்தது அது. மிகப் பெரிய கோயில் வாசல் கதவுகளைப் போல, இருந்த மன்றத்துக் கதவின் ஊடாக எந்த வெளிச்சமும் இல்லை என்று நிதானித்துக் கொண்ட பிறகு, அதை நெருங்கினார்கள் இருவரும்.

முத்து தெருமுனையில் நின்று கொண்டான். கருப்பட்டி மட்டும் கதவுக்கு முன்னால் வைக்கப்பட்டிருந்த பட்டியலை அணுகினான். ராமநாதன் படவசூலும், பக்கத்தில் விநாயகம் பட வசூலும் பல வண்ணங்களில் எழுதி ஒரு பலகையில் ஒட்டப்பட்டிருந்தன. அவசரம் அவசரமாக சாணியை எடுத்துப் பட்டியலில் தடவினான் கருப்பட்டி. பக்கெட்டில் இருந்ததை வழித்துச் சுத்தமாகத் தடவித் தீர்த்தான்.

அந்த நேரத்தில்தான் ஆபத்து குறுக்கிட்டது. மன்றத்துக்கு எதிரே இருந்த ஒரு பாழ்மனையின் எருக்கம் புதருக்குப் பின்னிருந்து வந்தான் கட்டையன். எதிர்ப்புறமாகத் திரும்பி மெயின் வீதியைக் கவனித்துக் கொண்டு நின்றிருந்த முத்து, பின்னாலிருந்து கட்டையன் வந்ததைக் கவனிக்கவில்லை.

கட்டையன் நடுத்தெருவுக்கு வந்ததும்தான் முத்து அவனைக் கவனித்தான். 'டேய் கருப்பட்டி...' என்று கீழ்க்குரலில் கத்திவிட்டு முத்து ஓடத் தொடங்கினான். அப்புறம் தான் கட்டையன் கருப்பட்டியைப் பார்த்ததும் நெருங்கி ஓடி வந்து மன்றத்தை நெருங்கினான். கருப்பட்டி, கணத்தில் கட்டையனைக் கவனித்து விட்டு, பக்கெட்டை எடுத்துக் கொண்டு விந்தி விந்தி வேகமாக நடந்தான். மன்றத்தின் பலகையை அருகில் வந்து கவனித்த கட்டையன், விஷயத்தை உடன் புரிந்துகொண்டான் '...த்தா... சாணியாடா பூசறிங்க...' என்று கத்திவிட்டு, கருப்பட்டி தூரத்தில் ஓட முடியாது தாவித் தாவி நடப்பதைப் பார்த்தான். பாதை ஓரத்தில் கிடந்த கல் ஒன்ற அவன் கவனத்தில் விழவே, குனிந்து கல்லை எடுத்து வீசினான். அலறிக் கொண்டே வீழ்ந்தான் கருப்பட்டி.

ராமநாதனும், விநாயகமும் வரப்போகும் தேர்தலுக்காக ஒன்று சேர்ந்துவிட்டார்கள். இருவரின் ரசிகர்களும்கூட ஒன்று சேர்ந்து விட்டார்கள். கூட்டத்திலிருந்து வெளிவந்த ஜனங்கள் முத்துவை இடித்துக்கொண்டு முன் நடந்தார்கள். கூட்டத்துக்கு வழிவிட்டு நடை பாதையில் ஏறி நின்றான் முத்து. யாரோ ஒருவன் கொடி பிடித்துக் கொண்டு, விந்தி விந்தி நடப்பதுபோல் தெரிந்தது. கருப்பட்டி அல்லன் அவன்.

முத்து எதிராகத் திரும்பி நடந்தான்.

1986